

Inkluzív sportoktatás az integrált szemléletű nevelésben - A Testnevelési Egyetem Inkluzív sportoktatói szakirányú továbbképzésének előzményei

Inclusive sports education in integrated pedagogy - Precedents of the Inclusive Sports Instructor postgraduate specialist training course at the University of Physical Education

Orbán-Sebestyén Katalin¹, Sáringerné Dr. habil Szilárd Zsuzsanna², Hunyadi Krisztina³

1 Testnevelési Egyetem, Sporttudományok Doktori Iskola

2 Semmelweis Egyetem, Pető András Kar

3 Budapesti Metropolitan Egyetem

.....

Abstract - Fogyatékossgal élni olyan állapot, amely igen erősen befolyásolja egy adott személy részvételét és lehetőségeit a társadalom számos területén. Annak sikere érdekében, hogy a társadalmi integráció létrejöjjön, szükséges kialakítani a fogyatékos emberek környezetében azt a befogadó – elfogadó környezetet, amely által egy sokrétűbb, méltóbb és teljesebb életet élhetnek. Itthon az 1990-es évek második felétől kezdett elterjedni az inkluzív tanítási szemléletmód, melynek lényege, a gyermekek egyéni képességeihez mérten történő és fejlődési ütemének megfelelő oktatása úgy, hogy közben a hangsúly az „együtt nevelésen” van, a szegregáció (elkülönítés) teljes kizárásával. Sajnos mindmáig nincs kellő mennyiségű és minőségű ismeretanyag és képzés a pedagógusok számára, akik így nagy kihívás elé vannak állítva, amikor az integrált iskolákban az osztályukba bekerül egy vagy több különböző képességekkel rendelkező gyermek. Hiszünk, hogy a sport, nevelő hatásán keresztül hatékonyabban lehet integrálni az atipikusan és a tipikusan fejlődő gyerekeket egyaránt, ezért az Emberi Erőforrások Minisztériumának Sportállamtitkárságával és a Magyar Paralimpiai Bizottsággal közösen szakemberekből álló munkacsoportunk olyan egyetemi szakirányú továbbképzés elindítását szervezte meg - nemcsak testnevelők számára - amely megkönnyíti az inkluzív tanítást és nevelést azokban a közösségekben, ahol eltérő nevelési igények jelentkeznek. Véleményünk szerint az inkluzív szemléletmód ismerete és használata nemcsak a tanárok feladata, hanem a családtagoké és a gyerekek környezetében élőké is. A közoktatásban közel 80.000 gyermek vesz részt az integrált oktatásban, ezért nem mindegy annak hatékonysága és eszköztára. A Testnevelési Egyetem a 2017/2018-as tanévtől vezette be a tanár és edzőképzési rendszerébe a fogyatékossgal élők integrációjával kapcsolatos tantárgyakat, valamint 2019. januárjában indul egy egyetemi szakirányú továbbképzés, amelyet 2018. tavaszán akkreditált az Oktatási Hivatal. Közleményünk a szak elindítása kapcsán nyújt áttekintést a közoktatási intézményekben zajló integrált oktatás hazai helyzetéről és arról, hogy hogyan valósítható meg az inklúzió a sport nevelő hatásán keresztül.

Kulcsszavak: integrált oktatás, inklúzió, testnevelés, fogyatékossg, képzés

Abstract - Living with disabilities is a condition that strongly influences a person's participation and prospects in a number of areas within society. In order to accomplish a successful social integration, it is necessary to create an inclusive and accepting environment for people with disabilities, through which they can live a complex, worthy and fuller life. Inclusive educational approach started to spread in Hungary in the 2nd half of the 1990's. Its essence was to educate children in a way and at a pace aligned with their individual capabilities and development rate with emphasis on „educating together”, and with total exclusion of segregation. Unfortunately, up until today no sufficient amount

and quality of materials and trainings are available for teachers who thus have to face challenges when having one or two children with disabilities in their class at integrated schools. We believe that with the educational impact of sports, integration of typically and atypically developing children can be more effective, therefore our working group including experts from the State Secretariat for Sports of the Ministry of Human Capacities and the Hungarian Paralympic Committee has created the framework for a university level postgraduate course – intended not only for PE teachers – that will make inclusive education and development easier in communities where different educational needs are present. We think that having and maintaining an inclusive educational approach is not just the task of teachers but of family members and people living around these children alike. Today, 80.000 children attend integrated education so the efficiency and toolbar of the latter really does matter. The University of Physical Education has included subjects of integration of people with disabilities in its teacher and coach training system as of the 2017/2018 academic year, with a postgraduate university course to be launched in January 2019 that was accredited by the Educational Authority in the spring of 2018. Our publication will give an outline of the domestic conditions and solutions in light of the above changes.

Keywords: integrated education, inclusion, physical education, disability, training

Bevezetés

„Minden gyermeknek ugyanazt az oktatást-nevelést kell nyújtani, biztosítva ebben a nagyobb segítséget és támogatást azoknak, akiknek szükségük van rá. Írja a Salamancai nyilatkozat és cselekvési tervzet, a sajátos nevelési igényű tanulók oktatására vonatkozóan. (UNESCO, 1994)

A közel 25 évvel ezelőtt zajlott spanyolországi tanácskozás már akkor céljával tűzte ki, hogy megvitatja az „Oktatás Mindenkinek” (Education for All) című programhoz szükséges alapvető kötelező politikai változtatásokat, hogy elősegítsék az inkluzív (befogadó) oktatáshoz való közeledést, hogy az iskolák képesek legyenek minden gyermek, de különösen a sajátos nevelési igényű gyermekek szükségleteinek kielégítésére. (Mayor, 1994)

Sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló az a különleges bánásmódot igénylő gyermek, tanuló, aki a szakértői bizottság véleménye alapján mozgásszervi, érzékszervi (látási, hallási), értelmi vagy beszéd fogyatékos, több fogyatékoság együttes előfordulása esetén halmozottan fogyatékos, autizmus spektrum zavarral vagy egyéb pszichés fejlődési zavarral (súlyos tanulási, figyelem- vagy magatartásszabályozási zavarral) küzd. (2011. évi CXCV. törvény 4. § 25. bekezdés)

A Központi Statisztikai Hivatal (későbbiekben KSH) adatai alapján a 2017/2018-as tanévet tekintve tavalyhoz képest jelentősen nőtt az un. Sajátos Nevelési Igényű (későbbiekben: SNI)

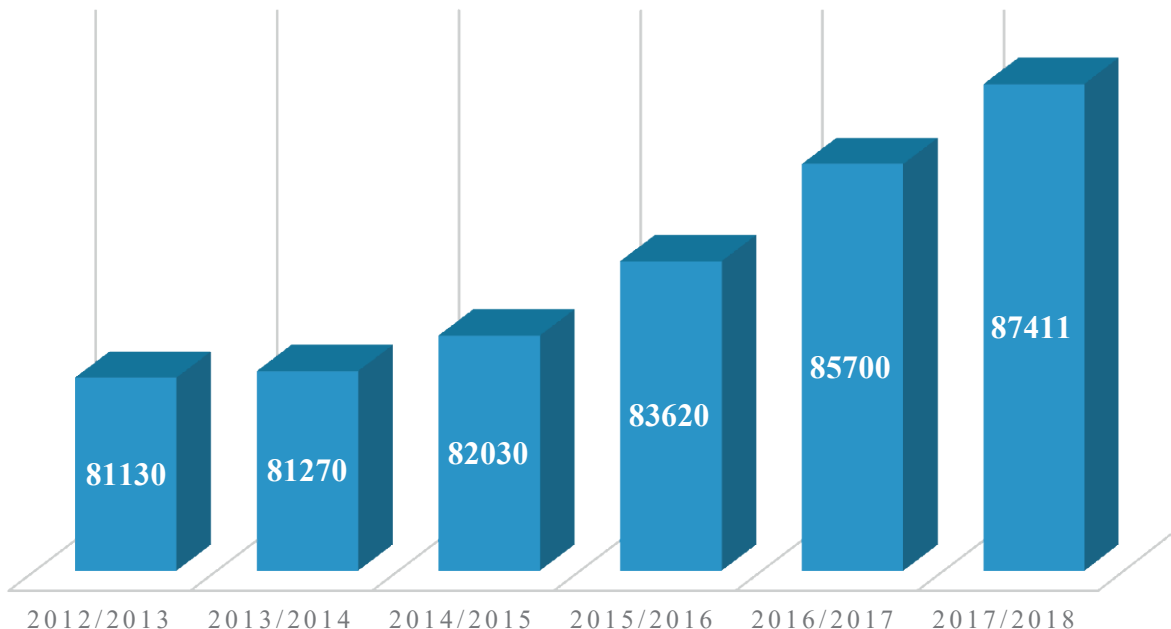
gyermekek száma a magyar oktatásban (1. Ábra). 2017. szeptemberében 87411 fő sajátos nevelést igénylő gyermek kezdte meg a tanévet, amely 1700 fővel több, mint az előzőt. Sajnos ez a szám évről évre folyamatosan nő, hiszen az ezt megelőző évhez képest 4700 fővel gyarapodott az SNI-sek száma, de a folyamat lassulni látszik, azonban ez nem a javulásnak köszönhető, hanem a közoktatási intézményekben tanuló gyermekek számának folyamatos csökkenésének. (KSH, 2018. május 31.)

Az adatokból az a következtetés vonható le, hogy az általános iskola után sok SNI-s gyermek kerül ki az oktatási rendszerből, amely igen súlyos probléma, hiszen így nem beszélhetünk megfelelő mértékű integrációról vagy inklúzióról. A jelenlegi helyzet szerint tehát az oktatási rendszer nincs kellően felkészülve arra, hogy megfelelő támogatást, képzést és jövőképet nyújtson ezeknek a hátránnyal küzdő diákoknak, akik felzárkózása így még nagyobb gondot jelent számukra, ahogyan szüleik és környezetük számára is. Az intézmények nem tudják felkészíteni pedagógusaikat az SNI-s gyermekek fogadására és nagyon kevés lehetőség adódik továbbképzésekre is.

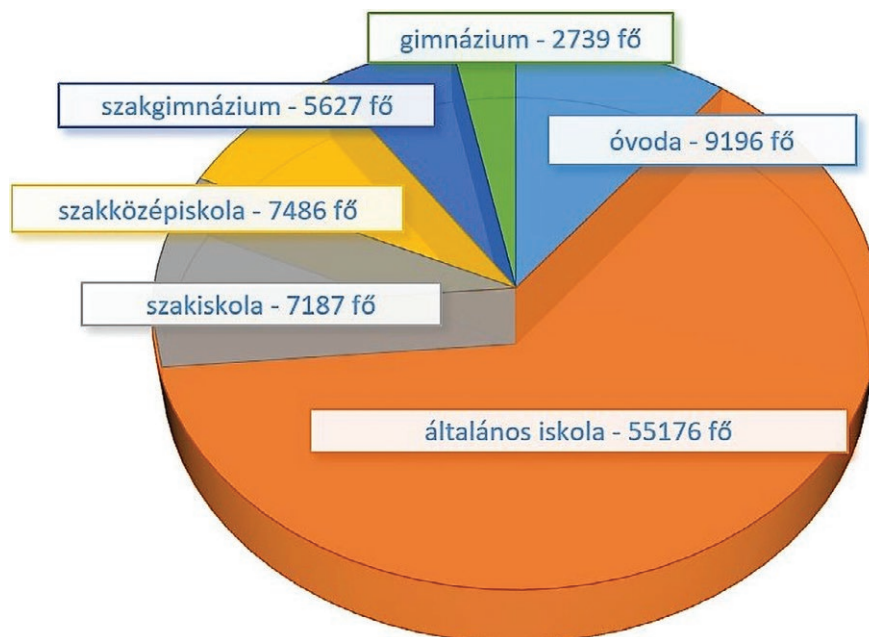
Az 1993-as közoktatási törvényben foglaltak szerint a fogyatékossgal élőknek ugyanúgy joguk van minden ellátásra, tanulási lehetőségre, de egyelőre ez itthon csak a szegregált oktatásban valósult csak meg. Az elmúlt évtized egyik legnagyobb változása, az a szemléletmód váltás, amely a 2011. évi,

majd 2014-ben módosított nemzeti köznevelésről szóló törvényben jelenik meg, amely meghatározta az SNI-s gyermekek fogalmát. Ez a törvény lehetővé tette a fejlődésükben lemaradó, eltérő módon fejlődő gyermekek számára azt, hogy minden nap integrált óvodai csoportokban, iskolai osztályokban inkluzív módon tanulhassanak. Ennek ellenére

az a tapasztalat, hogy a pedagógusnak nincs megfelelő rutinja, eszköztára, pedagógiai módszere arra, hogy hogyan vonja be az SNI-s gyermeket a testnevelés és sport tevékenységekbe, így sokszor ők csak külső szemlélői az interaktív mozgásos játékoknak, sporttevékenységeknek (Fótiné, Berencsi, Lénárt Tóthné és Vámos, 2015).

1. ábra Az integrált közoktatásban részt vevő Sajátos Nevelési Igényű gyerekek száma az elmúlt hat nevelési évet tekintve, (tanév/fő, adatok: KSH, 2018)

2. ábra A sajátos nevelésű gyerekek létszámának eloszlása az integrált közoktatásban a 2017/2018-as tanévben a KSH 2017-es adatai alapján. (közoktatási intézmény/fő, adatok: KSH, 2018)

Inkluzív sportoktatás a felsőoktatásban

Az elmúlt években a pedagógusképzők egyre több figyelmet fordítottak erre a problémára, így helyenként a képzésben megjelenik már az SNI-s gyermekek, tanulók nevelése, oktatása, azonban véleményünk szerint a témával kapcsolatosan még szélesebb körű ismeretekre lenne szükség, amelyre a nemzetközi kutatások is rávilágítanak. (Fótiné, Berencsi, Lénárt Tóthné és Vámos, 2015) A gyógy-pedagógus és konduktorképzésben alaptantárgyakként megjelenő tananyagoknak kellene megjeleníteni a többi képzőintézményben is. A Testnevelési Egyetem az elsők között látta meg a lehetőséget ennek megvalósítására és idén tavasszal egy szakemberekből álló munkacsoporttal összeállította az un. „Inkluzív sportoktató” egyetemi szakirányú továbbképzés akkreditációs anyagát. A munkaanyag összeállítói arra törekedtek, hogy bemutassák, hogy a sport nevelő hatásán keresztül hatékonyabban lehet integrálni az atipikusan és a tipikusan fejlődő gyerekeket egyaránt. Céljuk az volt, hogy olyan továbbképzési tananyagot állítsanak össze nemcsak testnevelő tanárok - hanem gyógy-pedagógusok, gyógytornászok, konduktorok, edzők, fizioterapeuták és más mozgással és sporttal foglalkozó szakemberek - részére, akik SNI-s gyerekekkel, tanulókkal, fiatalokkal is foglalkoznak, és amely megkönnyítheti az inkluzív tanítást és nevelést azokban a közösségekben, ahol eltérő nevelési igények jelentkeznek. Véleményünk szerint az inkluzív szemléletmód ismerete és használata nemcsak a tanárok feladata, hanem a családtagoké és a gyerekek környezetében élőké is. Mint azt korábban írtuk, a közoktatásban közel 80.000 gyermek vesz részt az integrált oktatásban, ezért nem mindegy annak hatékonysága és eszköztára. A képzési anyag elfogadásáról szóló pozitív határozatot az Oktatási Hivatal 2018. április 24-én adta ki (Nyilvántartási szám: FNYF/546-3/2018).

A Testnevelési Egyetem 2017 szeptemberétől a tanár és edzőképzési rendszerébe is bővítette a fogyatékosággal élők integrációjával kapcsolatos választható tantárgyakat, amelyeket az Egészségtudományi és Sportorvosi Tanszék óraadó szakemberei oktatnak.

A szakirányú egyetemi továbbképzés célja

A Testnevelési Egyetem Inkluzív Sportoktató szakirányú egyetemi továbbképzésének célja

a különféle tudományterületeken felsőfokú diplomát szerzett, integrált/inkluzív testnevelésben, inkluzív sportoktatásban, rehabilitációban vagy inkluzív szabadidősport szervezésben dolgozó vagy dolgozni kívánó szakemberek továbbképzése, ennek eredményeként széles látókörű, minőségi elméleti, gyakorlati tudással rendelkező inkluzív sportszakember, sportoktató kinevelése. A megszerzett elméleti és gyakorlati ismereteik birtokában a végzett szakemberek képesek az integrált/inkluzív testnevelés és sport különböző területein (oktatás/nevelés, menedzsment, edzéstervezés és -vezetés, szakértői és szaktanácsadói tevékenységek, egyéb szolgáltatások) állami, civil szervezeti, és magán szektorban eredményesen tevékenykedni, a feladatok ellátásához szükséges legújabb ismereteket kreatívan alkalmazni.

A munkacsoport számára fontos volt, hogy minden szegmenst megszólítson, aki inkluzív módon testnevelést, mozgásfejlesztést vagy sportot szeretne tanítani. Fontos volt a képzési anyag összeállításakor, hogy részletes társadalomtudományi, neveléstudományi, egészség- és sporttudományi, valamint pszicho-kommunikációs ismeretekre is kitérjen.

A tananyagba un. alapozó tantárgyakra és szakmai törzssanyagra bontva kerültek be a tantárgyak, amelyek átfogó ismeretet kívánnak nyújtani mind gyakorlati, mind pedig elméleti oldalról a témát illetően. Az alapozó tantárgyak kitérnek a pedagógiai alapismeretekre, hiszen nem csak pedagógus végzettséggel lehet a szakképzésre jelentkezni, de azon belül kiemelten fontos terület az inkluzív pedagógia és az inkluzív testnevelés módszertana is. Nagy hangsúlyt kell fektetni a fogyatékosági ágak megismerésére, hiszen sok esetben azzal sincsenek tisztában a szakemberek, pedagógusok, hogy mit jelent a sajátos nevelési igény és annak milyen kategóriái vannak. Nagy hangsúlyt fektet a súlyos tanulási zavarral, enyhe pszichés zavarral és az enyhe értelmi fogyatékosággal élő gyerekek oktatására, mert az SNI-s diákok között a legtöbben ezzel a problémával küzdenek, de kiemelten foglalkozik a mozgásszervi fogyatékosok, parasportolók edzésével is, hogy minden terület megfelelően érintett legyen.

A szakmai törzssanyag még részletesebben kívánja átadni a fogyatékos sportolók életvitelére, oktatására és edzésére vonatkozó részleteket. A munkacsoport tagjai az anyag összeállításakor nagy hangsúlyt fektettek az esélyegyenlőség kérdéseinek

interaktív módon történő megvitatására valamint a fogyatékkal élők életvitelének pszichológiai hátterére is, hiszen támogató környezet, személyközpontú támogatás, személyiségfejlesztés, megfelelő bánásmód és kellő mennyiségű sportpszichológiai ismeretek nélkül nem elegendő az inkluzív oktatás vagy a parasport edzés. Mindezekon felül a tananyag kitér a sportoktatói kommunikációra, és az adaptált testnevelés és edzés mozgásanyagára is.

A szakirányú továbbképzés során elsajátított kompetenciák, tudáselemek és a megszerzett ismeretek

A képzés során elsajátítandó kompetenciák és ismeretek megszerzésének eredményeképpen olyan, az inkluzív oktatásban jártas szakemberre jellemző, kommunikációs, etikai és szaknyelvhelyességi ismeretek megtanulása a cél, amely feltételezi az inkluzív sportszakmai, pedagógiai és kommunikációs jártasságot. A személyes, társas és egyéb kompetenciák mellett szükségesek az oktatáshoz, sportoktatáshoz nélkülözhetetlen speciális pedagógiai és pszichológiai készségek. Lényeges szempont az empatikus viselkedés elsajátítása és a sporttudományi ismeretek megfelelő használata, valamint az inkluzív edzéselméleti alapismeretek alkalmazása. Figyelmet kell fordítani a tipikus és sajátos nevelési igényű gyerekekkel történő szakszerű és etikus bánásmódra, problémamegoldó képességre, együttműködési és kapcsolatteremtő készségre és nagy hangsúly fektetendő a szülőkkel, gyerekekkel és a gyerekek környezetében élőkkel való megfelelő kapcsolattartás (Héjja-Nagy, Dávid és Mester, 2015).

A képzésben résztvevők az integrált/inkluzív testnevelés, szabadidősport és parasport korszerű ismereteinek birtokában hozzájárulnak majd egy új szemléletű testkultúra fejlesztéséhez és a szabadidő-, illetve versenyszintű parasport pozitív megítéléséhez. Mindezzel javítva a fogyatékosokkal élő életminőségét is (Héjja-Nagy, Dávid és Mester, 2015).

Az SNI-s gyerekek életében fontos szerepet kell, hogy játsszon az egészséges életmódra nevelés, ezért szükséges számukra az adaptált testnevelés és sport megismertetése és mindennapos használata. Gyakran az éretlen idegrendszer miatt kialakult testi, lelki képesség-, és figyelemzavar cselekvésszerű és/vagy szociális nehézségeket okoz számukra, így megkésett mozgásfejlődés, feladat megértési problémák és sok esetben anti-szociális viselkedést válthat ki társaikkal és környezetükkel szemben, amelyre se

az integrálandó diáktársak, se a pedagógusok nincsenek kellően felkészülve. Életükben kiemelt szerepet kell, hogy játsszon a hatékony és építő jellegű szabadidő eltöltése, a közösséghez tartozás, amely később egészen az élsportig (parasport) is vezetheti őket. Az integrált sportolási lehetőségek és szakemberek létszámának bővítése ezért kiemelt fontosságú a szakképzés tananyagában, hiszen így akár a jövő paralimpikonjait is felfedezhetik az inkluzív sportoktató szakember kollégák. (Héjja-Nagy, Dávid és Mester, 2015).

Megbeszélés

Össztársadalmi érdek, hogy minél több gyermeknek lehetőséget biztosítson a közoktatás, hiszen az „öregedő” magyar társadalom így is nehéz helyzetben van a súlyos munkaerő és szakemberhiány miatt, amely az elmúlt években jelent meg Magyarországon. Szükséges volna kidolgozni és kialakítani azokat a szakterületeket, ahol a fogyatékkal élő emberek a társadalom teljes értékű résztvevőjeként hasznos és értékes tagjai lehetnek a munkaerőpiacnak és ennél is fontosabb, hogy az ő elfogadásuk és befogadásuk alapvetően elfogadott tendencia legyen. A Testnevelési Egyetem inkluzív sportoktatói szakirányú továbbképzésének fő célja azoknak a szakembereknek a képzése, akik nemcsak tudásukkal, hozzáállásukkal képesek az integráció megvalósítására, de küldetésük is, hogy minél több eltérő képességű gyermeknek és környezetének segítsenek.

Az inkluzív nevelés és a sporttal foglalkozó szakemberek általi inkluzív sportoltatás a fogyatékos sportszervezeteknél is egyre nagyobb teret kap. Erre egy jó példa a Nemzetközi Speciális Olimpia Szövetség ún. „Unified Sports” programja, amelynek keretein belül kifejezetten csak „vegyes” csapatok – azaz értelmi fogyatékosok és ép sportolók – versenyezhetnek együtt. A Magyarországon is nagy népszerűségnek örvendő SO (Special Olympics) Egyesített Sport nemzetközi szabályzatának megfelelően versenyezteti az értelmi fogyatékosokkal élő sportolókat főként csapatsportokban, vagy olyan egyéni sportágakban, mint a tenisz, a tollaslabda, a boccia és az asztalitenisz, ahol az egyéni speciális olimpikon mellett egy partnerjátékos áll.

Összegezve rövid tanulmányunkat, tehát azon a véleményen vagyunk, hogy a társadalom minden területén szükséges a fogyatékosokkal élő emberek teljes értékű bevonása, de a leggyorsabb és

leglátványosabb eredményeket náluk az inkluzív sport nevelő hatásán keresztül érhetjük el. A Testnevelési Egyetem Inkluzív sportoktatói egyetemi továbbképzése segítségével egyfajta szakmai fórum is létrejön, hiszen a szak előadói között vannak azok a fogyatékos és integrált sporttal foglalkozó egyetemi tanárok, oktatók és „külsős” szakemberek, akik tapasztalati tudásukat átadva egy új szemléletű szakember gárdát képeznek ki a sport általi integrált nevelés átadására. A képzés gyakorlati anyagát bemutató - a Magyar Paralimpiai Bizottság szakemberei és a Testnevelési Egyetem Inkluzív Sportoktató Szakirányú Továbbképzésének Munkacsoportja által - kijelölt gyakorlati helyszínek, amelyek integrált közoktatási intézmények, parasporttal, integrációval és adaptált sporttal foglalkozó egyesületek készen állnak arra is, hogy a továbbképzés hallgatói között akár fogyatékossgal élő szakembert is képezzenek, ez által demonstrálva, hogy számukra is lehetőséget biztosítsanak arra, hogy sorstársaiknak segíthessenek. (Tóthné és Gombás, 2016).

Felhasznált irodalom

1. Salamancai Nyilatkozat és cselekvési tervzetet a sajátos nevelési igényű tanulók számára, Fordította: Schiffer Csilla, Budapest, 2006, Eredeti: UNESCO, 1994, ED-94/WS/18
2. Fótiné Hoffmann Éva, Berencsi Andrea, Lénárt Zoltán, Tóthné Kalbli Katalin, Vámos Tibor (2015): *Nemzetközi kitekintés az inkluzív testneveléssel kapcsolatos kutatásokra a sajátos nevelési igényű tanulók szemszögéből*, Tudományos alapok a testnevelés tanításához, Magyar Diáksport Szövetség, 178-196.
3. Héjja-Nagy Katalin, Dávid Mária, Mester Dóli (2012): *Nevelésképtan és egyéni bánásmód*, Líceum kiadó, Eger. TÁMOP-4.1.1. C-12/ KONYV-2012-0003
4. Tóthné Kalbli Katalin, Gombás Judit (2016): *A sport hatása a fogyatékossgal élő személyek életminőségére*. In Hamar Pál (szerk.): *A mozgás, mint személyiségfejlesztő tényező*. Eötvös József Könyvkiadó, Budapest. 115-141.
5. Orbán-Sebestyén Katalin, Ökrös Csaba, Sáringerné Szilárd Zsuzsanna, Jeager Péter (2018): *Érzékenyítés sporttal – avagy az „Integrált Tenisz Erzsébet-tábor” hatása tipikusan fejlődő kisiskolás gyermekekre*, Magyar Edzők Társasága, Tanulmánykötet, 155-170.
6. Adonyiné Gábori Mária (2006): *A sajátos nevelési igényű gyermek integrált/inkluzív nevelése*. In: Bárdossy Ildikó, Forray R. Katalin, Kéri Katalin (szerk.) (2006): *Tananyagok a pedagógia szakos alapképzéshez*. PTE BTK Neveléstudományi Intézet, Pécs 213-235.p.
7. Pap Gabriella (2012): *Az integráció, inklúzió fogalmak tartalmi elemzése gyógypedagógiai megközelítésben nemzetközi és magyar szinten*, Gyógypedagógiai Szemle, 40. évf. 4. szám, 2012.
8. Kőpatakiné Mészáros Mária (2011): *A szavak és a tettek. Sajátos nevelési igényű tanulók a közoktatásban a 21. század első évtizedében Magyarországon*. Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, Budapest.
9. Pongrácz Kornélia (2013): *Többségi általános iskolások sajátos nevelési igényű gyermekekkel szembeni attitűdjének vizsgálata*, Gyógypedagógiai Szemle 2013/3.
10. Gáldiné Gál Andrea, Dóczy Tamás, Sáringerné Szilárd Zsuzsanna (2012): *Társadalmi befogadás a sportban és a sport által (szociális inklúzió)*, Összegző tanulmány TÁMOP 6.1.2/11/2-2012-0002
11. Susan Tetler (2006): *Inkluzív osztályok*, *Iskolakultúra* 2006/10.
12. P. L. Rosenbaum R. W. Armstrong S. M. King (1986): *Children's Attitudes Toward Disabled Peers: A Self-Report Measure*, *Journal of Pediatric Psychology*, Volume 11, Issue 4, 1 December 1986, Pages 517–530,
13. C. Vignes (2008): *Measuring children's attitudes towards peers with disabilities: a review of instruments*. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 50, 182–189.
14. A. Webster, M. Carter (2007): *Social relationships and friendships of children with developmental disabilities: Implications for inclusive settings. A systematic review*, *Journal of Intellectual & Developmental Disability*, September 2007; 32 (3): 200–213
15. Zsuzsanna Sáringerné Szilárd, Zsófia Nádas, Erzsébet Bácskai, (2011): *The effect of physical activity on the psychological development of children with CP*. *Kalokagathia* 48.évf. 2/3sz. 82010, p. 130-139.
16. Oktatási adatok 2017/2018, Statisztikai Tükör, 1.5 old., Központi Statisztikai Hivatal (2018)